

POSTANOWIENIE

Dnia 12 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2017 r. w Kamiennej Górze na rozprawie

sprawy z wniosku E. P.

przy udziale J. P.

o podział majątku

postanawia:

I ustalić, że skład majątku dorobkowego E. P., c. H. i J. oraz J. P., s. J. i T., wchodzą:

- 1) zabudowana budynkiem mieszkalnym działka nr (...), o pow. 0,1354 ha, w W. nr 58 A, dla której Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze prowadzi księgę wieczystą nr (...) – o wartości 274.000,00 zł
- 2) samochód osobowy marki A. (...), nr rej. (...), rok prod. 1999 – o wartości 9.500,00 zł
- 3) kosiarka samojezdna M. F. – o wartości 1.000,00 zł
- 4) komplet mebli kuchennych (kredens i szafka z blatem z marmuru) – o wartości 1.000,00 zł
- 5) kuchenka mikrofalowa – o wartości 100,00 zł
- 6) lodówka – o wartości 300,00 zł
- 7) kuchenka gazowo-elektryczna – o wartości 200,00 zł
- 8) zmywarka – o wartości 800,00 zł
- 9) zamrażarka – o wartości 200,00 zł
- 10) komplet mebli salonowych nr 1 (szafka TV i meblościanka) – o wartości 1.000,00 zł
- 11) komplet mebli salonowych nr 2 (stół sosnowy z 4 krzesłami i witryna) – o wartości 800,00 zł
- 12) komplet mebli salonowych nr 3 (komplet sof, fotel i stolik) – o wartości 800,00 zł
- 13) telewizor Samsung 42” – o wartości 1.500,00 zł
- 14) odtwarzacz DVD – o wartości 100,00 zł
- 15) przyrząd fitness O. – o wartości 200,00 zł
- 16) pralka automatyczna – o wartości 2.000,00 zł

- 17) suszarka stojąca – o wartości 160,00 zł
 - 18) łazienkowa szafka wisząca nr 1 – o wartości 100,00 zł
 - 19) łazienkowa szafka wisząca nr 2 – o wartości 100,00 zł
 - 20) łazienkowa szafka stojąca – o wartości 100,00 zł
 - 21) wyposażenie sypialni (czterodrzwiowa szafa sosnowa, łóżko sosnowe, 2 szafki nocne sosnowe, 2 komody sosnowe, telewizor) – o wartości 2.050,00 zł
 - 22) wyposażenie pokoju (meblścianka i bielizniarka sosnowa) – o wartości 2.000,00 zł
 - 23) myjka ciśnieniowa K. – o wartości 200,00 zł
 - 24) lustro w oprawie drewnianej – o wartości 300,00 zł
 - 25) odkurzacz – o wartości 500,00 zł
 - 26) grill zewnętrzny – o wartości 200,00 zł
 - 27) szafka sosnowa – o wartości 200,00 zł
 - 28) komoda sosnowa – o wartości 100,00 zł
 - 29) szafka sosnowa na buty – zgodnie 100,00 zł
 - 30) wieszak drewniany na ubrania z lustrem – o wartości 300,00 zł
 - 31) szafa stojąca – o wartości 300,00 zł
 - 32) drzwi wejściowe – o wartości 1.200,00 zł
 - 33) drewno opałowe 10 kubików – o wartości 1.000,00 zł
- to jest majątek o łącznej wartości 302.410,00 zł

II ustalić, że E. P. i J. P. mają równe udziały w opisanym wyżej majątku wspólnym,

III dokonać podziału majątku wspólnego E. P. i J. P. w ten sposób, że:

- 1) majątek opisany w punkcie I podpunkt 1, 3, 5, 9, 10, 13, 14, 19, 23, 24, 26, 29, 30, 32 i 33 niniejszego postanowienia, przyznać na wyłączną własność J. P.,
- 2) majątek opisany w punkcie I podpunkt 2, 4, 6, 7, 8, 11, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 27, 28, 31 niniejszego postanowienia, przyznać na wyłączną własność E. P.,

IV tytułem wyrównania udziałów stron, zasądzić od J. P. na rzecz E. P. dopłatę w kwocie 130.095,00 zł, płatną jednorazowo w terminie trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się niniejszego postanowienia, z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności,

V nakazać stronom wzajemne wydanie rzeczy przyznanych im niniejszym podziałem w terminie trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się niniejszego postanowienia,

VI zasądzić od J. P. na rzecz E. P. kwotę 1.620,60 zł tytułem zwrotu połowy poniesionej przez wnioskodawczynię opłaty sądowej i wydatków, pozostawiając przy stronach pozostałe koszty postępowania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni E. P. i uczestnik postępowania J. P., oboje działający przez profesjonalnych pełnomocników, domagali się podziału ich majątku wspólnego, w skład którego ostatecznie zaliczyli zgodnie następujące składniki majątkowe: nieruchomości zabudowana budynkiem mieszkalnym w W. nr 58 A, samochód osobowy A. (...), kosiarka samojezdna M. F., komplet mebli kuchennych (kredens i szafka z blatem z marmuru), kuchenka mikrofalowa, lodówka, kuchenka gazowo-elektryczna, zmywarka, zamrażarka, komplet mebli salonowych nr 1 (szafka TV i meblościanka), komplet mebli salonowych nr 2 (stół sosnowy z 4 krzesłami i witryna), komplet mebli salonowych nr 3 (komplet sof, fotel i stolik), telewizor Samsung 42", odtwarzacz DVD, przyrząd fitness O., pralka automatyczna, suszarka stojąca, łazienkowa szafka wisząca nr 1, łazienkowa szafka wisząca nr 2, łazienkowa szafka stojąca, wyposażenie sypialni (czterodrzwiowa szafa sosnowa, łóżko sosnowe, 2 szafki nocne sosnowe, 2 komody sosnowe, telewizor), wyposażenie pokoju (meblościanka i bielizniarka sosnowa), myjka ciśnieniowa K., lustro w oprawie drewnianej, odkurzacz, grill zewnętrzny, szafka sosnowa, komoda sosnowa, szafka sosnowa na buty, wieszak drewniany na ubrania z lustrem, szafa stojąca, drzwi wejściowe i dziesięć kubików drewna opałowego.

W toku postępowania, strony zgodnie wskazały wartości wszystkich składników ich majątku wspólnego, za wyjątkiem wspólnej nieruchomości, której wartość według wnioskodawczyni wynosiła 250 tys. zł, a zdaniem uczestnika postępowania – 500 tys. zł. Również przyjęły zgodnie równe udziały w majątku wspólnym i domagały się zasądzenia wzajemnie dopłat mających wyrównać ich udziały, płatnych w ciągu trzech miesięcy od chwili uprawomocnienia się postanowienia działowego. Wskazany przez strony w toku postępowania sposób podziału majątku wspólnego również okazał się zgodny, za wyjątkiem wspólnej nieruchomości, której przyznania na swoją rzecz domagała się każda ze stron. Pozostałe rzeczy miały być podzielone według byłych małżonków następująco. Dla wnioskodawczyni miały przypaść: samochód osobowy marki A. (...), nr rej. (...), komplet mebli kuchennych (kredens i szafka z blatem z marmuru), lodówka, kuchenka gazowo-elektryczna, zmywarka, komplet mebli salonowych nr 2 (stół sosnowy z 4 krzesłami i witryna), komplet mebli salonowych nr 3 (komplet sof, fotel i stolik), przyrząd fitness O., pralka automatyczna, suszarka stojąca, łazienkowa szafka wisząca nr 1, łazienkowa szafka stojąca, wyposażenie sypialni (czterodrzwiowa szafa sosnowa, łóżko sosnowe, 2 szafki nocne sosnowe, 2 komody sosnowe, telewizor), wyposażenie pokoju (meblościanka i bielizniarka sosnowa), odkurzacz, szafka sosnowa, komoda sosnowa, szafa stojąca i drewno opałowe. Dla uczestnika postępowania miały przypaść odpowiednio: kosiarka samojezdna M. F., kuchenka mikrofalowa, zamrażarka, komplet mebli salonowych nr 1 (szafka TV i meblościanka), telewizor Samsung 42", odtwarzacz DVD, łazienkowa szafka wisząca nr 2, myjka ciśnieniowa K., lustro w oprawie drewnianej, grill zewnętrzny, szafka sosnowa na buty, wieszak drewniany na ubrania z lustrem i drzwi wejściowe.

Ponadto, wnioskodawczyni wywodziła - przy sprzeciwie uczestnika postępowania - że w skład majątku wspólnego wchodzi samochód osobowy V. (...), nr rej. (...) i niezainstalowany piec CO (...), znajdujący się w domu matki uczestnika..

Ustalono następujący stan faktyczny:

E. P. i J. P. zawarli ze sobą związek małżeński w dniu 31.03.1991 r. i przez cały okres małżeństwa łączyła ich majątkowa wspólność ustawowa. Z małżeństwa mają dwoje dzieci – dwudziestopięcioletniego syna Ł. i dwudziestodwuletnią córkę M.. Syn stron jest kawalerem i nadal zamieszkuje razem z rodzicami, córka zaś po skonfliktowaniu się z ojcem w 2012 roku opuściła dom rodziców. Zamieszkała wraz ze swoim dzieckiem – najpierw w W., a obecnie mieszka w W., w mieszkaniu najmowanym od gminy. W bezpośrednim sąsiedztwie wspólnej nieruchomości stron w W., zamieszkuje w swoim domu siedemdziesięcioośmioletnia matka uczestnika postępowania – T. P.. Wymaga stałej opieki z racji nie tylko podeszłego wieku, ale z powodu choroby nowotworowej. Strony postawiły wspólny dom w 2001 roku, na działce gruntu darowanej im w 2000 roku przez rodziców J. P.. Dom ten jest dwukondygnacyjny, niepodpiwniczony, o łącznej powierzchni 160,00 m². Jego aktualna wartość – przy uwzględnieniu jego stanu z daty rozwodu - wynosi 274.000,00 zł. Konstrukcja domu nie pozwala na jego podział fizyczny na dwie niezależne,

samodzielne części. Nieruchomość obsługiwana jest przez kolektory słoneczne, jest monitorowana i ogrodzona z bramą wjazdową otwieraną automatycznie. Strony wprowadziły się swego domu zaraz po jego wybudowaniu i od tego czasu stale, aż do chwili obecnej, zamieszkują w nim. Żadna ze stron nie ma możliwości zaspokojenie swoich potrzeb mieszkaniowych w oparciu o inne nieruchomości lub mieszkania, gdyż takich nieruchomości i mieszkań nie mają. W trakcie małżeństwa uczestnik postępowania systematycznie przeznaczał swoje dochody na potrzeby rodziny, aż do czasu rozvodu, pomimo że od około siedmiu lat nie układało się już najlepiej między stronami. Obecnie strony są mocno skonfliktowane, w rezultacie czego prowadzone było postępowanie karne z zawiadomienia wnioskodawczyni o znęcenie się nad nią przez uczestnika postępowania. Małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 18.06.2015 r., który uprawomocnił się z dniem 9.07.2015 r.

(dowód: wyrok rozwodowy na k. 55 i 56 akt, odpis księgi wieczystej nr (...) na k. 57 - 58 akt, opinia biegłej sądowej I. C. na k. 333 – 363 akt, zeznania wnioskodawczyni E. P. z dnia 27.11.2015 r. na k. 62 akt, zeznania uczestnika postępowania J. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297 akt, zeznania świadka T. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, zeznania świadka M. P. (1) z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, zeznania świadka M. P. (2) z dnia 5.02.2016 r. na k.297v. akt, umowa najmu mieszkania na k. 469 – 470 akt, karty chorobowe T. P. na k. 392 – 394 i 395 – 396 akt i załączone akta Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze I C 658/14)

Okazało się poza sporem, że w okresie małżeństwa strony zgromadziły ruchomości, które weszły do ich wspólnego majątku i których łączna wartość wynosi 30.410,00 zł. Wartości poszczególnych rzeczy ruchomych pozostały między stronami również poza sporem. Były to następujące ruchomości:

- 1/ samochód osobowy marki A. (...), nr rej. (...) – o wartości 9.500,00 zł,
- 2/ kosiarka samojezdna M. F. – o wartości 1.000,00 zł,
- 3/ meble kuchenne (kredens i szafka z blatem z marmuru) – o wartości 1.000,00 zł,
- 4/ kuchenka mikrofalowa – o wartości 100,00 zł,
- 5/ lodówka – o wartości 300,00 zł,
- 6/ kuchenka gazowo-elektryczna – o wartości 200,00 zł,
- 7/ zmywarka – o wartości 800,00 zł,
- 8/ zamrażarka – o wartości 200,00 zł,
- 9/ meble salonowe nr 1 (szafka TV i meblościanka) – o wartości 1.000,00 zł,
- 10/ meble salonowe nr 2 (stół sosnowy, 4 krzesła i witryna) – o wartości 800,00 zł,
- 11/ meble salonowe nr 3 (komplet sof, fotel i stolik) – o wartości 800,00 zł,
- 12/ telewizor Samsung 42” – o wartości 1.500,00 zł,
- 13/ odtwarzacz DVD – o wartości 100,00 zł,
- 14/ przyrząd fitness O. – o wartości 200,00 zł,
- 15/ pralka automatyczna – o wartości 2.000,00 zł,
- 16/ suszarka stojąca – o wartości 160,00 zł,
- 17/ łazienkowa szafka wisząca nr 1– o wartości 100,00 zł,

- 18/ łazienkowa szafka wisząca nr 2 – o wartości 100,00 zł,
- 19/ łazienkowa szafka stojąca – o wartości 100,00 zł,
- 20/ wyposażenie sypialni (czterodrzwiowa szafa sosnowa, łóżko sosnowe, 2 szafki nocne sosnowe, 2 komody sosnowe, telewizor) – o wartości 2.050,00 zł,
- 21/ wyposażenie pokoju (meblościanka i bielizniarka) – o wartości 2.000,00 zł,
- 22/ myjka ciśnieniowa K. – o wartości 200,00 zł,
- 23/ lustro w oprawie drewnianej – o wartości 300,00 zł,
- 24/ odkurzacz – o wartości 500,00 zł,
- 25/ grill zewnętrzny – o wartości 200,00 zł,
- 26/ szafka sosnowa – o wartości 200,00 zł,
- 27/ komoda sosnowa – o wartości 100,00 zł,
- 28/ szafka sosnowa na buty – o wartości 100,00 zł,
- 29/ wieszak drewniany na ubrania z lustrem – o wartości 300,00 zł,
- 30/ szafa stojąca – o wartości 300,00 zł,
- 31/ drzwi wejściowe niezamontowane – o wartości 1.200,00 zł,
- 32/ drewno opałowe w ilości 10 kubików – o wartości 1.000,00 zł; znajduje się przy domu w W. nr 58 A i służy jego ogrzewaniu.

Matka uczestnika postępowania - T. P., po śmierci swego męża dysponowała niedużym włoskim autem, które siedem lat temu sprzedała i na początku 2015 roku J. P. kupił jej używany, sprowadzony z zagranicy, samochód osobowy marki V. (...), nr rej. (...). Zakup tego auta sfinansowała w całości T. P. i ona też została zarejestrowana jako właściciel tego pojazdu, chociaż użytkował go jako kierowca jedynie uczestnik, gdyż jego matka nie posiadała prawa jazdy i samodzielnie poruszała się tylko rowerem i skuterem. Niemniej jednak, gdy miała potrzebę skorzystania z auta, woził ją samochodem syn. Uczestnik postępowania nie miał wówczas własnego auta. T. P. sprzedała przedmiotowy samochód przed Bożym Narodzeniem 2015 roku za 2 tys. zł i pieniądze ze sprzedaży przeznaczyła na własne potrzeby.

(dowód: kserokopia dowodu rejestracyjnego na k. 42 akt, zeznania świadka T. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt i zeznania uczestnika postępowania J. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297 akt)

N. dotychczas piec CO (...), kupiony został jako używany pięć lat temu dla T. P. przez jej córkę M. P. (1). Zakupu dokonała ona od osoby fizycznej w Niemczech. Przedmiotowy piec znajduje się w domu T. P..

(dowód: zeznania świadka T. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, zeznania świadka M. P. (1) z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt i zeznania wnioskodawczyni E. P. z dnia 27.11.2015 r. na k. 62 akt)

W czasie małżeństwa, strony posiadały rachunki bankowe. E. P. prowadzono rachunek bankowy w (...) Bank (...) S.A., którego stan w dacie rozvodu wynosił kilkaset złotych. J. P. posiadał natomiast w tym czasie dwa rachunki bankowe w (...) Bank (...) S.A., jednakże środki pieniężne na nich ulokowane w dacie rozvodu, wynosiły zaledwie kilkadziesiąt złotych. Poza tym, kilka lat temu, jeszcze przed rozводом stron, uczestnik zlikwidował rachunek bankowy w (...) Bank S.A. Środki pieniężne zgromadzone na rachunkach bankowych stron do chwili rozvodu, zostały spożytkowane

przez nie, na ich bieżące potrzeby. Obecnie uczestnik postępowania posiada tylko jeden rachunek bankowy w (...) Bank (...) S.A.

(dowód: zeznania świadka M. P. (1) z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, wydruki z rachunku bankowego uczestnika na k. 77 – 125 akt, zaświadczenie banku na k. 128 akt, historia rachunku bankowego wnioskodawczynie na k. 129 – 284 akt, informacja banku na k. 304 akt i informacja banku na k. 306 i 374 akt)

E. P. ma lat 44 lat, posiada wykształcenie wyższe (logistyka) i pochodzi z P.. Od 2006 roku jest zatrudniona jako brygadzysta w fabryce części samochodowych w W. (odległym ok. 30 km od W.) i zarabia około 2.400,00 zł m-cznie netto. Po rozwodzie stron, wnioskodawczynie ponosiła koszty związane z bieżącą eksploatacją wspólnej nieruchomości, w tym podatki od nieruchomości, ubezpieczenia, opłaty za media, opłaty za wywóz śmieci, opłaty abonenckie, itp.

(dowód: zeznania wnioskodawczynie E. P. z dnia 27.11.2015 r. na k. 62 akt, zaświadczenie o zatrudnieniu wnioskodawczynie na k. 468 akt, przelewy bankowe na k. 413 – 467 akt i opinia zakładu kominiarskiego na k. 471 akt)

J. P. ma 48 lat, posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe jako monter aparatury radiowo-telewizyjnej i skończył szkołę chorążych w J.. Urodził się w W. i przez całe życie mieszkał w tej miejscowości, gdzie żyją również jego najbliżsi, a poza tym ma on tam wielu znajomych. Opiekuje się mieszkającą po sąsiedzku 77-letnią matką, chorą od dwóch lat na raka piersi. Wozi ją na wizyty lekarskie i co tydzień do szpitala na chemioterapię oraz inne zabiegi medyczne. Matka uczestnika potrzebuje stałej pomocy, czasami nawet kilka razy dziennie, zwłaszcza przy cięższych pracach jak rąbanie i noszenie drewna, robienie zakupów, ciężkie prace przy domu, itp. W tym zakresie może liczyć przede wszystkim na uczestnika postępowania, ponieważ siostra uczestnika mieszka w J., a brat od dawna na stałe w Irlandii. T. P. codziennie widuje się z uczestnikiem i chciałaby nadal korzystać z jego pomocy. J. P. nie miał w czasie małżeństwa problemów finansowych. Dorabiał handlując rzeczami ruchomymi przez Internet. Miał swoje konto na portalach internetowych Allegro i (...). Za pośrednictwem tych portali aukcyjnych sprzedawał używane samochody, w tym takie jak H., V. (...), T. i M., itp.. Sprzedawał również tym sposobem używane bojłery, piece CO, kolektory słoneczne, kosiarki, drabiny, kanapy, itp. Nabywał te rzeczy w Niemczech. Poza wspólną nieruchomość uczestnik nie ma innych możliwości zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych. Uczestnik postępowania jest funkcjonariuszem policji zatrudnionym w Komisariacie Policji w B. (odległym ok. 3 km od W.) i zarabia około 1.270,00 zł netto miesięcznie. Otrzymuje dodatkowo trzynaste wynagrodzenie i 2 tys. zł „mundurowego”.

(dowód: zeznania uczestnika postępowania J. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297 akt, zeznania świadka T. P. z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, zeznania świadka M. P. (1) z dnia 5.02.2016 r. na k. 297v. akt, zeznania świadka M. P. (2) z dnia 5.02.2016 r. na k.297v. akt, zeznania świadka R. B. z dnia 5.02.2016 r. na k.297v.-298 akt, dokumentacja zdjęciowa na k. 12 – 21 akt, umowa sprzedaży samochodu na k. 43 – 44 akt, umowa sprzedaży samochodu na k. 45 – 46 akt, umowa sprzedaży samochodu z 20.01.2013 r. na k. 75 akt, umowa sprzedaży samochodu z 20.11.2012 r. na k. 76 akt, oświadczenie T. P. na k. 390 akt, oświadczenie M. P. (1) na k. 391 akt, informacja portalu internetowego na k. 323 akt i informacja Starostwa (...) na k. 316 akt)

Sąd zważył:

Wnioski stron i ich stanowiska były w dużej mierze uzasadnione. Zasługiwał na aprobatę - wskazany zgodnie przez strony - zarówno niemal cały skład majątku dorobkowego jak i sposób podziału tegoż majątku, za wyjątkiem wspólnej nieruchomości, co do której nie można było zaakceptować wskazanych przez strony wartości tego składnika majątkowego i żądania wnioskodawczynie o przyznanie tego składnika majątkowego na jej rzecz.

Zgodnie z art. 27 k.r.o., oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. ustanawia zasadę, że oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym. Z ważnych powodów jednakże, każdy z małżonków może żądać ustalenia nierównych udziałów stosownie do stopnia przyczynienia się każdego z nich do powstania wspólnego majątku,

przy czym uwzględnia się tutaj także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym. Zważywszy powyższe podnieść trzeba, że ustalone w sprawie okoliczności nie uzasadniały odstępstwa od wskazanej wyżej zasady „równych udziałów” (zob.: postanowienie SN z dnia 28.04.1972 r., III CRN 626/71 – Lex nr 7084).

Sąd w postępowaniu działowym - po myśli art. 684 k.p.c. – bada z urzędu w zasadzie tylko skład i wartość majątku (wyrok SN z dnia 2 lipca 2015 r., V CSK 651/14 - Lex nr 1801533 i postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 450/08). Odnośnie składu majątku wspólnego, będącego przedmiotem podziału, Sąd ustalił go w zasadzie na podstawie wyjaśnień zainteresowanych, gdyż niemal nie zachodziły w tej materii sprzeczności, wymagające wyjaśnienia (zob. postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696). Jedyne różnice stanowisk dotyczyły samochodu osobowego V. (...), nr rej. (...) (lub jego równowartości) oraz niezainstalowanego pieca CO (...). Jednak z materiału dowodowego zebranego w sprawie, w tym zwłaszcza zeznań świadków i dokumentów, wynikało jednoznacznie, że przedmioty te należały do matki uczestnika. Piec CO (...) został kupiony przez M. P. (1) dla T. P. i u niej się znajduje, natomiast samochód osobowy V. (...), nr rej. (...), kupiła T. P. w 2010 roku i pięć lat później go sprzedała. Nie miała co prawda prawa jazdy, ale w razie potrzeby woził ją syn. W rezultacie, przedmiotów tych nie można było uwzględnić ani przy podziale, ani przy ustalaniu ewentualnych roszczeń związanych z nimi. Poza tym, nie było podstaw do zaliczenia w skład majątku wspólnego stron środków pieniężnych zgromadzonych przez strony na ich rachunkach bankowych. Sumy na nich dostępne w dacie uprawomocnienia się wyroku rozwodowego (tj. w dniu 9.07.2015 r.) były niewielkie, wręcz znikome - od kilkudziesięciu do kilkuset złotych. Przez blisko dwa lata strony wykorzystywały już wspomniane pieniądze na bieżące utrzymanie siebie i nie można im z tego powodu czynić jakiegokolwiek zarzutu. Takie działania są całkowicie zrozumiałe i uzasadnione oraz zgodne z prawem. W opisanych realiach, rzeczony sumy nie mogły być zaliczone do majątku wspólnego i również nie mogły stanowić podstawy do roszczeń finansowych przy podziale majątku (zob.: postanowienie SN z dnia 2.10.2008 r., II CSK 203/08 – Lex nr 548801 i postanowienie SN z dnia 15 grudnia 2004 r., IV CK 356/04 - Lex nr 750006).

Ostatecznie, do majątku dorobkowego – na zasadzie przewidzianej dyspozycją art. 31 § 1 k.r.o. – weszły: nieruchomości zabudowana budynkiem mieszkalnym w W. nr 58A, samochód osobowy A. (...), kosiarka samojezdna M. F., komplet mebli kuchennych (kredens i szafka z blatem z marmuru), Kuchenka mikrofalowa, lodówka, kuchenka gazowo-elektryczna, zmywarka, zamrażarka, komplet mebli salonowych nr 1 (szafka TV i meblościanka), komplet mebli salonowych nr 2 (stół sosnowy z 4 krzesłami i witryna), komplet mebli salonowych nr 3 (komplet sof, fotel i stolik), telewizor Samsung 42”, odtwarzacz DVD, przyrząd fitness O., pralka automatyczna, suszarka stojąca, łazienkowa szafka wisząca nr 1, łazienkowa szafka wisząca nr 2, łazienkowa szafka stojąca, wyposażenie sypialni (czterodrzwiowa szafa sosnowa, łóżko sosnowe, 2 szafki nocne sosnowe, 2 komody sosnowe, telewizor), wyposażenie pokoju (meblościanka i bielizniarka sosnowa), myjka ciśnieniowa K., lustro w oprawie drewnianej, odkurzacz, grill zewnętrzny, szafka sosnowa, komoda sosnowa, szafka sosnowa na buty, wieszak drewniany na ubrania z lustrem, szafa stojąca, drzwi wejściowe i dziesięć kubików drewna opałowego.

Strony zgodnie wskazały wartości poszczególnych składników majątku wspólnego, za wyjątkiem nieruchomości. Podane wartości rzeczy ruchomych nie budziły zastrzeżeń i możliwa była ich akceptacja przez Sąd. Ustalając natomiast wartość nieruchomości stron, Sąd wziął pod uwagę opinię biegłej sądowej I. C.. Jej opinia nie budziła żadnych zastrzeżeń. Była w pełni profesjonalna - wszechstronna i rzeczowa. Oszacowanie przez biegłą wartości rynkowej nieruchomości stron spełniało wymogi przewidziane treścią art. 151 Ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. : Dz.U. Nr 102 z 2010, poz. 651). Nie budziło wątpliwości zastosowane przez biegłą podejście porównawcze i przyjęta metoda korygowania ceny średniej (art. 152 i 153 u.g.n.). Rzeczoznawca dokonała właściwego wyboru podejścia oraz metody i techniki szacowania nieruchomości, uwzględniając w szczególności cel wyceny, rodzaj i położenie nieruchomości, przeznaczenie w planie miejscowym, stan nieruchomości oraz dostępne dane o cenach i cechach nieruchomości podobnych (art. 154 u.g.n.). Przy wycenie biegła uwzględniła wagi cech rynkowych nieruchomości, w tym lokalizację, wielkość i stan zagospodarowania. Przyjęta przez biegłą liczba transakcji była wystarczająca, a rodzaj i cechy porównywanych obiektów nie budziły jakichkolwiek zastrzeżeń (zob. np.: wyrok WSA

we Wrocławiu z 17.07.2009 r., I SA/Wr 832/09 – Lex nr 529315). Strony i ich pełnomocnicy nie zgłosili do opinii biegłej sądowej żadnych zastrzeżeń.

Mając na uwadze przywołane wyżej okoliczności należało ostatecznie przyjąć, iż wartość majątku dorobkowego stron wyraża się łączną kwotą 304.410,00 zł. Wynoszący więc połowę udział każdej strony w majątku dorobkowym wyraża się kwotą 152.205,00 zł. Po zaliczeniu wnioskodawczyni wartości przyznanych jej przez Sąd rzeczy w łącznej kwocie 21.110,00 zł, należało w rezultacie przyjąć, iż przysługuje jej dopłata w wysokości 131.095,00 zł. Orzeczono o tym w punkcie IV postanowienia. Odroczenie płatności dopłaty pieniężnej wyrównującej udział wnioskodawczyni na trzy miesiące uwzględnia – po myśli art. 212 § 3 k.c. - możliwości finansowe zobowiązanego uczestnika postępowania i w zasadzie odpowiada wnioskowi stron w tym zakresie (postanowienie SN z dnia 14 maja 2004 r., IV CK 324/03 - Lex nr 585862).

W toku postępowania działowego Sąd powinien nakłaniać współwłaścicieli do zgodnego przeprowadzenia podziału (art. 622 k.p.c.). Ta dyrektywa znalazła w niniejszej sprawie zastosowanie i okazała się użyteczna. Przyjęty bowiem przez Sąd sposób podziału majątku wspólnego stron, uwzględnia przede wszystkim ich zgodne wnioski w tym zakresie i aktualne dysponowanie poszczególnymi składnikami wspólnego majątku przez strony. Nie było jedynie zgodności stron odnośnie podziału wspólnej nieruchomości – każda ze stron chciała, by to jej przyznano całą nieruchomość. W tej kwestii – przyznając nieruchomość uczestnikowi postępowania – Sąd miał na uwadze kilka istotnych okoliczności. Przede wszystkim, obie strony nie mają - poza wspólną nieruchomością - innych możliwości zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych. J. P. urodził się w W. i przez całe życie mieszkał w tej miejscowości, gdzie żyją także jego najbliżsi i ma on tam również wielu znajomych. W bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości stron mieszka 77-letni matka uczestnika, nad którą sprawuje on opiekę z powodu jej podeszłego wieku i choroby nowotworowej. Wozi ją na wizyty lekarskie i co tydzień do szpitala na chemioterapię oraz inne zabiegi medyczne. T. P. potrzebuje praktycznie stałej pomocy, czasami nawet kilka razy dziennie, zwłaszcza przy cięższych pracach domowych, robieniu zakupów, itp. W tym zakresie może ona liczyć przede wszystkim na uczestnika postępowania, albowiem jej córka mieszka w J., a drugi syn od dawna mieszka w Irlandii. T. P. codziennie widuje się z uczestnikiem i chciałaby nadal korzystać z jego pomocy. Uczestnik postępowania jest funkcjonariuszem policji w Komisariacie Policji w B. (odległym ok. 3 km od W.). E. P. pochodzi natomiast z P. odległego blisko 50 km od W. i od dziesięciu lat pracuje w fabryce w W. (odległym ok. 30 km od W.).

Poza tym, drewno opałowe należało przyznać uczestnikowi postępowania (niezależnie od wniosków stron), bowiem jemu przyznano w drodze podziału dom ogrzewany tymże drewnem.

Kwestia nakładów poniesionych przez wnioskodawczynię po rozwodzie z jej majątku osobistego na majątek wspólny (koszty związane z bieżącą eksploatacją wspólnej nieruchomości, w tym podatki od nieruchomości, ubezpieczenia, opłaty za media, opłaty za wywóz śmieci, opłaty abonenckie, itp.) ma z pewnością znaczenie przy rozliczeniu stron na podstawie przepisów art. 45 k.r.o. i art. 618 § 1 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c. oraz art.1035 i nast. k.c. Niemniej jednak, żądania w tej mierze wnioskodawczyni nie zgłosiła, a Sąd w takiej sytuacji z urzędu nie podejmuje działania (zob.: postanowienie SN z dnia 4 kwietnia 2012 r., I CSK 323/11 - Lex nr 1164719, postanowienie SO w Gdańsku z dnia 30 czerwca 2011 r., III Ca 1384/10 – Lex nr 1714076 i postanowienie SN z dnia 16 października 1997 r., II CKN 395/97 - Lex nr 50532).

Orzeczenie zawarte w punkcie V postanowienia znajduje uzasadnienie w dyspozycji art. 624 k.p.c., zgodnie z którym, jeżeli w wyniku podziału całość rzeczy albo jej część przypadnie współwłaścicielowi, który nie włada tą rzeczą lub jej częścią, sąd w postanowieniu o zniesieniu współwłasności orzeknie również co do wydania jej przez pozostałych współwłaścicieli, określając stosownie do okoliczności termin wydania. Przyjęty przez Sąd termin wydania rzeczy odpowiada w zasadzie wskazaniom stron, ale też został potwierdzony okolicznościami ustalonymi w sprawie, zwłaszcza dotyczącymi możliwości realnego wydania rzeczy bez ryzyka poniesienia szkody i jednocześnie przy uwzględnieniu wzajemnych interesów stron i ich potrzeb, a także zasądzonej dopłaty.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wszystkich świadków, to jest zeznania T. P., M. P. (1) i M. P. (2). Były on bowiem co do zasady wzajemnie spójne, a różniły się tylko szczegółowością przekazu z uwagi na dostępną każdemu ze świadków w innym zakresie wiedzę na temat istotnych w sprawie okoliczności. Wynikało to – zdaniem Sądu – z tego, że co prawda, wszyscy świadkowie byli członkami rodzin stron, lecz każdy ze świadków utrzymywał ze stronami różne relacje. Nie wpłynęło jednak to negatywnie – zdaniem Sądu – na treść ich zeznań i pomimo to, wszystkie zeznania były klarowne, logiczne i konsekwentne. Jako godne wiary oceniono również zeznania samych stron - zarówno wnioskodawczynie jak i uczestnika postępowania. Generalnie, korelowały one bowiem w całości ze sobą, a także z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami powyższych świadków. W oparciu o zeznania świadków i stron możliwe było ustalenie istotnych w sprawie okoliczności w sposób nie budzący wątpliwości.

Mając na względzie ustalone w sprawie okoliczności faktyczne i przywołane wyżej motywy – na podstawie art. 43 k.r.o., art. 45 k.r.o. i art. 46 k.r.o. w związku z art. 212 k.c., art. 622 k.p.c., art. 624 k.p.c. i art. 1035 k.c. – orzeczono jak w punktach I - V postanowienia.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie VI postanowienia, dotyczące kosztów postępowania, znajduje uzasadnienie w treści art. 520 § 2 k.p.c. (rozdzielenie kosztów postępowania po połowie z uwagi na sprzeczność interesów stron i częściowe uwzględnienie żądań każdej z nich).